

Skolminnen

Jag är en av de 9 Risuddenbarn som föddes 1950. Vi började vår skolgång 1957. Klass 1 och 2 höll till på nedre våningen i skolan. Skolbiblioteket, syslöjdsalen och lärarrummet låg också på nedre våningen. Vår lärarinna var Ida Mäkitalo. Jag kommer ihåg henne som en snäll och duktig lärarinna. Skoldagarna inleddes med morgonbön och psalmsång till orgelackompanjemang av Ida.

Då vi började i trean flyttade vi upp till övre våningen. 3an, 4an, 5an och 6an höll till i samma sal. Magister Nikolaus Ollinen hade genomgång för en klass i sänder, medan övriga klasser sysselsatte sig med uppgifter de tilldelats. Ollinen hade en förmåga att göra historiektionerna spännande, då han när han berättade, placerade sig själv som deltagare i de historiska skeendena. Det var "nästan så vi trodde på" att han deltagit i OS 1936 i Tyskland i 400 m häck. Han försökte lära oss att känna igen fåglar på deras sång. Vi fick lyssna på grammofonskivor med fågelsång och gissade vilken fågel som sjöng. Han tog också ut oss på exkursioner uppe i berget samt till området mellan stenkistorna och järnvägen. Målet var nog att lära oss känna igen vår närgeografi och kunna lite om växterna där. En vanlig hemläxa var att lära sig psalmverser utantill. Föräldrar såg vi nog bara på skolan under julfester, då vi elever övat in någon pjäs, som vi nervöst framförde.

Varje höst hade vi en friluftsdag då vi plockade lingon, som matmor Viola Juntikka kokade sylt av. All mat lagades på plats i köket längst ner. Fantastisk mat. För min del var fredagens sjömansbiff favoritmaten. Jag kommer också ihåg friluftsdagen som föll in på fettisdagen (laskiainen) varje år. Speciellt minns jag de gånger vi åkte skidor på baksidan av Pirrilävaara. Dagen avslutades med semlor i varm mjölk på skolan.

Risudden är en långsträckt by. Potilaborna och eleverna från norra byn hade ju nästan 3 kilometer enkel väg till skolan. Inga skolskjutsar och inga curlande föräldrar skjutsade till och från skolan, så vi elever fick vår dagliga gratisdos av frisk luft och rörelse, då vi tog oss till skolan.

Nikolaus var älgjägare och laxfiskare. Lage och Tage Ollinen hoppade in som vikarier under jaktdagarna. Hösten innan han pensionerades fick han skjuta 3 älgar under älgjakten. Älgjakten pågick bara under några dagar och älgbeståndet var glest då. Det var inte varje år "kvoterna blev fyllda". En stolt Nikolaus berättade gärna om denna jaktepisod för oss elever.

Lax fiskade han i Matkakoski varje vår. Lax spöfiskades med tunga drag vid Äijäs strand då. Nikolaus fick en lax på över 16 kilo på spö (ovanligt, laxbeståndet var glest i älven då) i början på 60 talet.

Nikolaus slutade då vi gått ut 5an 1962.

Vaktmästare under mina första skolår var Hjalmar Muskos. Det var mycket arbete med vedeldning och snöskottning vintertid.

Oskar Potila tog över efter Hjalmar. Oskar hade också träslöjd med oss.

Skolgården fungerade under våra skolår som vår fritidsgård, där vi själva var fritidsledare. Ishockeyplan byggdes av kommunen. Då vinterkylan och snön kom samlades vi ungdomar och trampade snön fast och tät så man kunde spola isen. Vatten hämtades från älven i tank bakom traktor. Snöskottning sköttes av dem som för kvällen skulle använda isen. Ibland hann vi bara spela rinkbandy en kort stund innan banan återigen var snötäckt.

Senare anlades tennisbanor med tegelmassa på hockeyrinkarna. Skötseln av dessa skedde ideellt. Användningen av banorna var intensiv. Det var många gånger långa väntetider för att få spela.

När vi började 6an fick vi en ny lärare Åke Andersson. Vi hade haft äldre lärare fram till dess, så vi såg fram emot att få en idrottsintresserad yngre lärare. Gymnastiksalen utrustades med basketkorgar och bordtennisbord.

Schemat bröts av med terränglöpningspass sommartid och skidåkningspass vintertid. Kanske all denna fysiska aktivitet också förbättrade studieresultaten? Klart är dock att resultatlistornas översta del vid skolmästerskapen i skidåkning i kommunen dominerades av Risuddens elever.

Åke Andersson startade bordtennisträning i gymnastiksalen på skolan. Så gott som samtliga pojkar i byn testade att spela bordtennis under någon tid. Träningen var målmedveten, seriös och upptog en stor del av vår lediga tid.

Kenneth Werndin

Elev 1957 - 1962